

Mēs darīsim to kopā

Annija baidījās sākt apmeklēt Jauno sieviešu biedrību.

Šie notikumi risinājās ASV.

Annija ņurcīja savas kleitas malu. Viņa centās klausīties runātājos. Taču viņas vēders satraukumā sažņaudzās.

Šodien bija tā diena, kad Annijai bija jāsāk apmeklēt Jauno sieviešu biedrību. Viņai bija jādodas uz nodarbību uzreiz pēc Svētā Vakarēdiena sanāksmes noslēguma. Visi teica Annijai, ka viņai vajadzētu būt sajūsmā, bet tā vietā viņa bija nobijusies.

Viņa palūkojās uz Tamiju — savu vecāko māsu. Tamija jau trīs gadus apmeklēja Jauno sieviešu biedrību, un viņai tur ļoti patika. Viņa allaž stāstīja Annijai, cik tas ir lieliski. „Tu iegūsi tik daudz jaunu draudzeņu,” Tamija teica. „Tur nav tāpat kā Sākumskolā. Tas ir gandrīz tā, it kā tu jau būtu pieaugusi.”

Taču Annija nebija tāda, kā viņas māsa. Tamijai patika iepazīties ar jauniem cilvēkiem, un viņai bija viegli atrast jaunus draugus. Annija bija klusa, un viņai labāk patika lasīt vai zīmēt, nevis sarunāties ar apkārtējiem.

Tā kā Annijai bija pinnes, viņa arī kautrējās par savu izskatu. Viņa izmantoja īpašu krēmu, kas palīdzēja. Tomēr sarkanie izsitumi uz viņas ādas tā vienkārši vis nepazuda.

Pēc Svētā Vakarēdiena sanāksmes Annija gausi vilkās pa gaiteni. „Es šodien nevaru doties uz Jauno sieviešu biedrību,” viņa teica mammai un Tamijai.

Mamma izskatījās noraižējusies. „Man šķita, ka tu esi sajūsmā par Jauno sieviešu biedrības apmeklēšanu. Kas noticis?”

„Es nepazīstu nevienu no vecākajām meitenēm.” Annija pieskārs savai sejai. „Un varbūt viņas, mani ieraugot, smiesies.”

Mamma apskāva Anniju. „Atceries, ka tur būs arī Tamija.”

„Es neesmu tāda kā Tamija,” Annija teica. Viņa palūkojās uz savu māsu. „Tev padodas sarunas ar cilvēkiem.”

„Es zinu, ka tev ir grūti pāriet uz jauno klasi,” Tamija teica. „Taču mēs darīsim to kopā. Arī es biju nobijusies, kad sāku apmeklēt Jauno sieviešu biedrību.”

Annija palūkojās Tamijā ielestām acīm. Tamija allaž šķita tik drosmīga! Viņa pat bija aizgājusi uz noklausīšanos, lai piedalītos savas skolas mūziklā, un ieguvusi galveno lomu. Annija neko tādu nemēģināja. Viņa vienkārši centās palikt nemanāma.

„Bet tu taču ne no kā nebaudies,” Annija teica. Tamija pasmaidīja. „Protams, ka es baidos! Ejot uz

noklausīšanos, lai iekļūtu mūziklā, es biju nobijusies. Vai zini, ko es darīju?”

Annija papurināja galvu.

„Es lūdzu Dievu un darīju labāko, ko spēju. Un vēl es palīdzēju citiem bērniem. Šķita, ka daudzi no viņiem bija nobijusies — gluži kā es. Tas, ka es palīdzēju citiem būt drosmīgiem, palīdzēja *man* pašai būt drosmīgai.”

Annija aizdomājās. Vai viņa spētu darīt to, ko bija darījusi Tamija, un palīdzēt citām savas klases meitenēm nebaidīties?

„Kā tev šķiet, vai tu šodien spēsi apmeklēt Jauno sieviešu biedrību?” mamma vaicāja.

Annija dziļi ievilka elpu. Tad viņa pamāja ar galvu. Viņa to spēš.

Annija un Tamija devās uz Jauno sieviešu klasi. Annija palūkojās uz pārējām meitenēm. Dažas no viņām izskatījās satraukušas — līdzīgi viņai. Džūlija tina ap pirkstu matu šķipsnu, kamēr Ērika skrubināja nagus.

Annija prātoja par to, kā viņām palīdzēt. Viņa piegāja pie Džūlijas un apsēdās viņai līdzās. „Vai tu arī jūties satraukta?” Annija pačukstēja. „Viss būs labi.”

Džūlija pasmaidīja, un arī Annija viņai uzsmaidīja. Tagad Annija vairs nejutās tik nobijusies. Varbūt Jauno sieviešu biedrība tik tiešām būs lieliska. ●